

Ὁμιλεῖ ὁ ἔγγονός τοῦ Ρούντολφ Ἔς, Διοικητοῦ τοῦ Ἄουσβιτς
«Πρέπει νὰ ἔχουμε τὰ μάτια μας διαρκῶς ἀνοικτά...»

**«Πρέπει νὰ προσέχουμε τοὺς ἀνθρώπους
ποὺ εἶναι “ναζὶ στὴν καρδιά”»***

«Διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου...»

Λιανύω 90.000 μίλια κάθε χρόνο, μιλῶ σὲ 250 σχο-
λεῖα καὶ παν ἐπιστήμια κάθε χρόνο, καὶ σὲ αὐτὲς
τὶς ὁμιλίες τονίζω τοὺς κινδύνους ποὺ ἀντιμετωπίζου-
με. Θεωρῶ πῶς, ὡς ἔγγονός τοῦ διοικητῆ τοῦ Ἄου-
σβιτς, ὁ λόγος μου ἔχει ἓνα βᾶρος σήμερα, ὅταν στὸ
Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο τὰ ἀκροδεξιὰ κόμματα ἔχουν
τόσες πολλὲς ἔδρες. Ὑπάρχει κόσμος ποὺ λέει: “ἀρκετὰ
μὲ τὸν πόλεμο καὶ τὸ Ὀλοκαύτωμα”. Εἶμαι κατηγορη-
ματικὰ ἀντίθετος σὲ αὐτὴν τὴν στάση. Ἐχουμε νεοναζὶ,
ἔχουμε ἀρνητὲς τοῦ Ὀλοκαυτώματος σὲ θεσμικὲς θέ-
σεις διεθνῶς, πρέπει νὰ προσέχουμε τοὺς ἀνθρώπους
ποὺ εἶναι “ναζὶ στὴν καρδιά”».

Ὅ,τι εἶπε ὁ Ράινερ Ἔς (προφέρεται καὶ Χές), μὲ ἀφορμὴ τὴν
πρόσφατη ἐπίσκεψή του στὴν Ἀθήνα, προσκεκλημένος τῆς Στέ-
γης Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, εἶναι καίριο.

Ἄνατροφοδοτεῖται διαρκῶς ἀπὸ τὴν κρίση, τὶς ἐπιλογὲς τῶν
ψηφοφόρων, τὶς ἀντιδράσεις πολιτικῶν ἡγεσιῶν καὶ κοινωνικῶν
ὁμάδων.

Ὁ χαρακτηρισμὸς «ναζὶ στὴν καρδιά» (ἀπὸ τὴν συνέντευξή
του στὴν «Καθημερινή», στὸν Ἡλία Μαγκλίνη, 10.4.2016) ἀναπτύ-
χθηκε στὴν συνέχεια ἀπὸ τὴν δημόσια συζήτηση στὴν Στέγη Γραμ-
μάτων (μὲ τὸν ἱστορικὸ Τάκη Σακελλαρόπουλο).

‘Ο 51χρονος Ήες, έγγονος του Ρούντολφ Ήες, εΐναι μάχιμος άκτιβιστής κατά του νεοναζισμού.

Στήν έρώτηση άν μπορεί να έπαναληφθει σήμερα ό,τι συνέβη στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ό Ράϊνερ Ήες άπάντησε με άλλεπάλληλες έρωτήσεις:

Ράϊνερ Ήες.

«Τί νομίζετε πώς συμβαίνει σήμερα με τους πρόσφυγες; **Τί** εΐναι ή προσφυγική κρίση που άντιμετωπΐζει ή Εϋρώπη; **‘Η** ταΐτιση των μουσουλμάνων με τρομοκράτες; **Τό** μίσος και ό φόβος άλληλοτροφοδοτούνται».

Κρίνοντας την γερμανική κοινωνία μετά το τέλος του Πολέμου, σχολίασε ότι ύπηρχε μία

«συλλογική άρνηση της πραγματικότητας. **Δ**έν συζητούσαμε για το ‘Ολοκαΐτωμα. **‘Ο** ναζισμός ύπηρχε μέσα στις οΐκογένειες».

Κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι

«πρέπει να έχουμε τα μάτια μας διαρκώς άνοικτά, δέν πρέπει να ξεχνάμε το παρελθόν όσο κι άν μās πονάει, οΐ δημοκρατίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα δέν πρέπει να θεωρούνται ποτέ δεδομένα».

* * *

Τήν περασμένη Κυριακή [Απρίλιος 2016], στην Αϋστρία, στον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών, το άκροδεξιό κόμμα (FPÖ) άναδείχθηκε πρώτο μακράν των ύπολοίπων. **Σ**χεδόν θριάμβευσε στην χώρα των 8,5 έκατομμυρίων κατοίκων, συγκεντρώνοντας το 36,4% των ψήφων.

Οΐ μετρήσεις της κοινής γνώμης έδειξαν ότι ό επικεφαλής Νόρμπερτ Χόφερ, 45 έτων, όφείλει την έπιτυχία του κατ’ άρχας στην νεαρή του ήλικία (οΐ συνυποψήφιοΐ του ήταν άπό 64 και άνω).

Σύμφωνα με δημοσκόπηση Public Opinion Strategies, το 30% των ψηφοφόρων του δήλωσε, ότι τον επέλεξε γιατί εΐναι «νέος και δυναμικός».

Τό κύμα των προσφύγων, το ύψηλό ποσοστό των αιτούντων άσυλο θεωρείται ότι έγειραν, έπίσης, άποφασιστικά την πλάστιγγα ύπερ του Χόφερ.

‘Η Αϋστρία εΐναι άπτο παράδειγμα του εϋρωπαϊκού άναβρασμού, του φόβου και του μίσους, που, όπως τα συγκοινωνούντα δοχεία, άλληλεπιδρούν σε μία ήπειρο που γηράσκει χωρίς να διδάσκεται.

* * *

Οί ἀφηγήσεις τοῦ Ράϊνερ Ἦες δὲν εἶναι, ἀπλῶς, μία ἐπανάληψη τῶν ὅσων ἀκούγονται συχνὰ πυκνὰ τὰ τελευταῖα χρόνια γιὰ τὴν ἀνοδο τῶν ἀκροδεξιῶν κομμάτων.

Γιατὶ ὁ Ἦες ζυμώθηκε ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἡλικία του μὲ ὑλικά, ποὺ δημιουργοῦν ἐκρηκτικὸ μείγμα: τὴν ἄρνηση τῆς πραγματικότητας, τὴν νοσηρότητα τῆς οἰκογένειας. **Θ**ερμοκήπια καὶ τὰ δύο ἀκραΐας ἐθελotuφλίας καὶ παθογένειας.

Ἀπὸ τὴν ταινία τοῦ Πιερ Πάολο Παζολίни «Κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιο», ἀπομονώνουμε τὸ ἀπόσπασμα τοῦ Εὐαγγελίου (Ματθ. ιγ' 13-15), πυκνὸ στὴν λιτότητα, ἀποκαλυπτικὸ στὴν ἀκρίβειά του:

«Διὰ τοῦτο λαλῶ πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν, διότι βλέποντες δὲν βλέπουσι καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν οὐδὲ νοοῦσι (...). Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει, καὶ βλέποντες θέλετε ἰδεῖ καὶ δὲν θέλετε καταλάβει· διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὦτα βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔκλεισαν μήποτε ἴδωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀκούσωσι μὲ τὰ ὦτα καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν...».

(*) Ἐφημερ. «Καθημερινή», 30.4.2016. Τῆς Μαρίας Κατσουνάκη. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.